A48160

ORSZÁGGYŰLÉSI KÖNYVTÁR

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

71. évfolyam
237. szám
1981.
október 9.
péntek
Ára:
1,40 forint

Megkezdődött az országgyűlés őszi ülésszaka

Napirenden a mezőgazdaság, az élelmiszeripar, a földhasználat és a környezetvédelem

Csütörtökön délelőtt 11 órakor ismét megteltek a Parlament ülésiermének széksorai: megkezdődött az őszi ülésszak.

Törvényhozó testületünk fórumán megjelent *Kádár János*, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára és *Lázár György*, a Minisztertanács elnöke. Ott voltak a Politikai Bizottság más tagjai, a Központi Bizottság titkárai. Jelen voltak a kormány tagjai, s az emeleti páholyokban a budapesti diplomáciai testület képviselői.

Apró Antal, az országgyűlés elnöke nyitotta meg a tanácskozást, megemlékezve a legutóbbi nyári ülésszak óta elhunyt *Bondor József* képviselő, nyugalmazott miniszter, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa elnökségi tagja munkásságáról. Az elhunyt képviselő emlékét az országgyűlés jegyzőkönyvben örökítette meg, s az ülésszak résztvevői egyperces néma felállással rótták le kegyeletüket.

Ezt követően az országgyűlés tudomásul vette a Népköztársaság Elnöki Tanácsának jelentését a nyári ülésszak óta végzett munkáról, s döntött a mostani tanácskozás napirendjéről:

1. A mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszter beszámolója a mezőgazdaság és élelmiszeripar helyzetéről, valamint a földtulajdont, a földhasználatot és a földvédelmet szabályozó törvények végrehajtásáról;

2. Az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal elnökének beszámolója az emberi környezet védelméről szóló, 1976. évi II. törvény végrehajtásának tapasztalatairól.

Ezután — az elfogadott napirendnek megfelelően — *Váncsa Jenő* mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszter tartotta meg beszámolóját.

Élénk érdeklődés fogadta a beszámolót, sokan kértek szót a vitában. *Cselőtei László* akadémikus, az országgyűlés mezőgazdasági bizottságának elnöke összegezte a bizottság véleményét a miniszteri beszámolóról. Emlékeztetett rá, hogy a felszabaduláskor az ország lakosságának több mint a fele dolgozott a mezőgazdaságban, mára ez az arány 20 százalékra csökkent, ugyanakkor csupán az elmúlt évtizedben a termelés értéke, valamint a munka hatékonysága két és félszeresére növekedett. Ennek feltétele volt a dolgozók mind magasabb szakmai felkészültsége is. Lehetőségeink további kihasználásához kívánatos — hangoztatta a bizottság elnöke —, hogy még szélesebb körűvé váljék a mezőgazdasági szakmunkásképzés.

Felhívta a figyelmet: számos gazdaságból hiányoznak még a felkészült agrárértelmiségiek. Ezért is üdvözölte a bizottság a kedvezőtlen adottságú tsz-ek szakembergárdájának bővítését támogató legutóbbi intézkedéseket.

A mezőgazdasági bizottság vitájában is nagy hangsúlyt kapott a földhasználat és a földvédelem. A többi között megállapították: jelentős feladat, hogy az ország földjének mintegy 11 százalékát kitevő, termelésből kivont területet, ahol csak lehet, mindinkább hasznosítsuk a mezőgazdaság céljaira is — mondotta Cselőtei László.

Felszólalt *Szabó István* (Hajdú-Bihar megye, 14. választókerület), az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsának elnöke (beszédét lapunk 2. oldalán ismertetjük) és Csongrád megye képviselői közül *Csókási Zoltánné* (2. választókerület, Szeged), a Szegedi Szalámigyár és Húskombinát húsipari szakmunkása (felszólalását lapunk 3. oldalán közöljük).

A vitában elhangzottakra Váncsa Jenő miniszter válaszolt, majd határozathozatal következett: *az országgyűlés a mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszter beszámolóját, valamint a felszólalásokra adott választ jóváhagyólag tudomásul vette.*

A képviselők ma, pénteken 10 órától — az elfogadott napirendnek megfelelően — *az emberi környezet védelméről szóló törvény* megvitatásával folytatják munkájukat.

Váncsa Jenő expozéja

A mezőgazdaság és élelmiszeripar helyzetéről, valamint a földtulajdont, a földhasználatot és a földvédelmet szabályozó törvények végrehajtásáról szóló beszámolójának bevezetőjében Váncsa Jenő emlékeztetett arra, hogy a mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszter utoljára 1972 őszén — csaknem egy évtizede — számolt be az országgyűlésnek. Az agrárágazatokban olyan évtizedre tekinthetünk vissza, amely egyaránt bővelkedik eredményekben és tanulságokban — mondotta. Ez idő alatt folytatódott mezőgazdaságunkban, élelmiszeriparunkban az a lendületes fejlődés, amely két évtizeddel ezelőtt, a szocialista átszervezés után kezdődött. 1980-ban több mint másfélszer annyit termeltek ágazataink, mint 1970-ben.

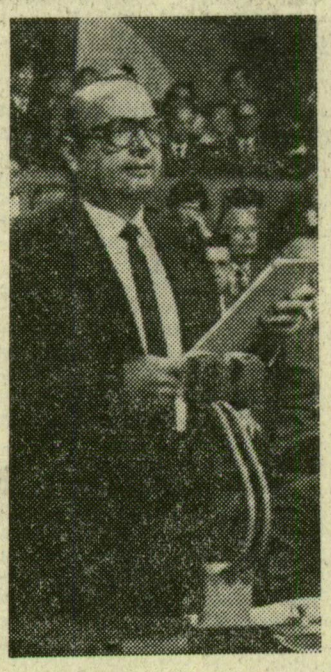

Helyünk a világban

Ágazataink adják a népgazdaság bruttó termelésének több mint egynegyedét, nettó termelésének pedig egyötödét. A lakosság fogyasztásának 45 százaléka élelmiszer és élvezeti cikk, amit — mint ismeretes — zömmel hazai forrásból elégítünk ki. Az alapvető élelmiszerekből sikerült évről évre javuló színvonalú ellátást teremteni. A fogyasztás szerkezete is az egészségesebb táplálkozás irányába fejlődött.

Magyarország összes kivitelének 23—25 százaléka élelmiszer. 1980-ban két és félszer annyi mezőgazdasági és élelmiszeripari terméket exportáltunk, mint 1970-ben. Ha a fejlesztés eredményeit összevetjük a nemzetközi mezőnnyel, megállapíthatjuk: a termelés növekedése meghaladta a nemzetközi átlagot. A gazdálkodás korszerűsítése lépést tartott a fejlett mezőgazdasággal rendelkező országokéval. A termelésben tovább csökkent a nemzetközi élmezőny és a köztünk levő távolság.

A mezőgazdaságtól elválaszthatatlan a termőföld védelme és hasznosítása. E munka jelentőségét mutatja, hogy a termőföld becsült értéke a nemzeti vagyonnak mintegy 20 százalékát képviseli. Olyan adottságunk ez, amelyet nagyra kell értékelni, nagyon meg kell becsülni, s amellyel elemi kötelességünk az ország javára jól sáfárkodni. E követelményekhez igazodva az elmúlt évtizedben jelentős anyagi erőt fordítottunk a föld termékenységének növelésére.

A földtulajdon és -használat szocialista jellege tovább erősödött. A szövetkezeti földtulajdon aránya ma már meghaladja az 50 százalékot. Rendeztük az állami, a szövetkezeti és személyi földtulajdon kapcsolatát. Ezek, valamint más intézkedéseink hozzájárultak ahhoz, hogy a termőföldnek nagyobb becsülete legyen. Minden szektorban erősödött a tulajdon és földhasználati biztonság, ami jó hatással van a termelésre.

Az agrárágazatokban elért gazdasági, társadalmi változások szembeszökőek. Mindennapos gyakorlatunk bizonyítja a párt és kormány agrárpolitikájának helyességét. Ez a marxizmus—leninizmusra épülő, a nemzetközi tapasztalatokkal, a hazai gazdasági, társadalmi viszonyokkal, azok változásaival számoló politika sikereink fő forrása és további záloga. Eredményeinkben meghatározónak tekintjük a munkás-paraszt szövetséget. Elsősorban megvalósul ez abban, amit az ipari munkásság nyújtott és nyújt a parasztságnak gépben, technikában, ipari termékben és nem utolsósorban politikai, társadalmi, emberi segítségben.

Miként az közismert: a háztájival, a kistermeléssel kapcsolatos politikánk hosszú távú politika. Tehát a nagyüzemek elsődleges fejlesztése mellett — ez egyben feltétele a kistermelésben rejlő lehetőségek jobb hasznosításának is — folyamatosan törődünk azzal, hogy a háztáji, a mezőgazdasági kistermelésben érdekelt százezrek szívesen vállalják ezt a munkát.

Beruházások és hatásuk

Az utóbbi két ötéves tervidőszakban kereken 300 milliárd forintot fordíthattunk az élelmiszer-gazdasági ágazatok fejlesztésére. Gépvásárlásra 110 milliárd forintot költöttek a mezőgazdasági üzemek. A gépi vonóerő — miközben teljes minőségi váltás következett be — megkétszereződött. Erre jellemző, hogy ma az 1970. évinél 20 százalékkal kevesebb traktor 30 százalékkal nagyobb vonóerőt képvisel. A gabonakombájnok száma sem nőtt, de teljesítőképességük megduplázódott. A műtrágya-felhasználás — hatóanyagban számolva — a mintegy 800 ezer tonnáról 1,4 millió tonnára növekedett. A felhasznált növényvédő szerek és gyomirtó vegyszerek mennyisége háromszorosa az 1970. évinek. Jelentősen bővült az épületállomány is: tíz év alatt kereken 1000 szakosított állattartó telep épült. Ezekről kerül ki ma az állati termékek több mint harmada.

A termelés biológiai alapjait is sikerült megteremteni, amihez jelentősen hozzájárultak a magyar kutatók, genetikusok. Az utóbbi tíz esztendőben 633 hazai és 442 külföldi új növényfajtát minősítettünk. 40 hazai és 28 külföldi új állatfajtát, hibridet vettünk köztenyésztésbe. Teljes fajtaváltás következett be a búzánál, s a kukoricából pedig a teljes hibridválasztékot kétszer cseréltük.

Miközben a termelés jelentősen bővült, a mezőgazdaságban dolgozók száma tíz év alatt több mint 200 ezerrel csökkent. A munka termelékenysége ez idő alatt több mint kétszeresére nőtt. Ezt a termelés anyagi-műszaki bázisának fejlesztése, az emberek nagyobb hozzáértése, szorgalma tette lehetővé.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Ülést tartott a megyei tanács

A szolgáltatások fejlődése

A Csongrád megyei tanács tegnap, csütörtökön Szegeden ülésezett. Szabó Sándor megyei tanácselnök köszöntötte a résztvevőket, valamint az elnökségben helyet foglaló *dr. Komócsin Mihályt*, az MSZMP KB tagját, a megyei pártbizottság első titkárát, *dr. Kolláth Györgyöt*, a Minisztertanács Tanácsi Hivatalának főosztályvezető-helyettesét. Az ülésteremben ott voltak a városok, járások, nagyközségek állami, politikai, társadalmi életének vezető képviselői is. A testület először *elfogadta és megvitatta a vb két tanácsülés közötti tevékenységéről szóló beszámolót*, majd *Szabó Jánosné* megyei tanácselnök-helyettes előterjesztésében *napirendre tűzte a lakossági fogyasztási szolgáltatások helyzetéről készült jelentést.*

Ez a téma szinte minden állampolgárt érint, hiszen a szolgáltatásokat nap mint nap igénybe vesszük.

A testület örömmel állapította meg, hogy *a lakossági fogyasztási szolgáltatások teljesítménye az V. ötéves tervidőszakban dinamikusan növekedett.* A kiemelt ágazatok közül *különösen az építőipar előrelépése figyelemre méltó*, ugyanis az egy lakosra jutó építőipari szolgáltatás értéke 1975-höz képest több mint kétszeresére emelkedett. A megyei tanács hangsúlyozta, hogy a szolgáltatások helyzete nemcsak azért érdemel állandó figyelmet, mert a mindennapi közérzetet meghatározza, hanem, mert az életszínvonal-politikai célkitűzések megvalósításában is jelentős a szerepe. A tanácsok az elmúlt időszakban nemcsak milliókat fordítottak a fejlesztésekre, hanem meghatározták területenként, iparágakként a legsürgetőbb teendőket. Így például egyik cél volt a nők háztartási munkájának megkönnyítése. Ezért a Patyolat felvevőhelyek kiépítésére jelentős összegeket használtak fel. Ugyancsak nem volt közömbös, hogy a motorizáció elterjedésével, a növekvő igényekkel a gépkocsiszervizhálózat hogyan képes lépést tartani. A nagyarányú lakásépítés pedig a karbantartás fejlesztését sürgette. Mint a tanácskozáson kiderült, a lakosság széles körét érintő szolgáltatásoknál a javítóbázisok nagy része kiépült, de a színvonal növekedésében nagy szerep jutott a magánkisiparnak is.

A tanács területenként áttekintette az egyes ágazatok — így a gépjármű-javítástól kezdve a szállításig bezárólag — *eredményeit, de rámutatott a hiányosságokra is.* (A szolgáltatások széles körének értékelésére lapunkban visszatérünk.) A legsürgetőbb feladatok meghatározásánál a testület hangsúlyozta: *biztosítani kell az új szolgáltatási szervezeti formák működési feltételeit, ezenkívül szükséges az ötnapos munkahét miatt is a nyitvatartási időt újra meghatározni.* Hasznos ha a helyi tanácsok a kisiparosok anyagi erőforrásait fokozottabban bevonják a szolgáltatások fejlesztésénél, főként a műhelyépítő közösségek kialakításával, segítségével. A testület határozata szerint *még nagyobb gondot kell fordítani a minőségi követelményekre, az árak ellenőrzésére, az új szolgáltatási igények* — mint például a mezőgazdasági kisgépek javítása — *megismerésére és kielégítésére.* A jövőben a fejlesztéseknél még inkább lehet számítani az ipari, építőipari mezőgazdasági és fogyasztási szövetkezetek részvételére.

E kérdés napirendi vitájában szót kért *dr. Szucsán Sándor* (Csongrád), aki javasolta, a tanács jobban ellenőrizze, hogy a szolgáltatási fejlesztési alapot a különböző vállalatok, szervezetek miképp használják, és ha rosszul gazdálkodnak, vonják meg a támogatást. Csongrádi példákon keresztül mutatott rá arra, hogy milyen sok hiányszakma van, aminek kárát leginkább a lakosság látja. *Dr. Csáky Éva* a megyei tanácstagok szegedi csoportjának véleményét tolmácsolta. Elmondta, hogy a megrendelők milyen gyakran kiszolgáltatottnak érzik magukat, mert a vállalatok, szövetkezetek csak határidőn túl teljesítik a munkát, és minőségileg is kifogásolható javítótevékenységük. *Kádár Mihályné* (Hódmezővásárhely) azt hangsúlyozta, hogy több szolgáltatóhelyiség megépítésére lenne szükség a jövőben. A felvetésekre *Szabó Jánosné* válaszolt, és elmondta, hogy nemegyszer fordult elő, amikor a szolgáltatásfejlesztési támogatást visszavonták az arra érdemtelen vállalattól, szövetkezettől.

Szabó G. László megyei tanácselnök-helyettes előterjesztésében *a testület meghallgatta a tanácsok és szerveik kapcsolatáról, az együttműködési megállapodások hasznáról szóló tájékoztatót.* A tapasztalatok szerint az együttműködés gazdagította a tanácsi munkát, és a tanácsok, szerveik jelentős segítséget kaptak partnereiktől, s ennek haszna a lakosság érzi az életkörülményeinek javulásában is.

Az állami vállalatokról szóló törvény szerint a közüzemi vállalatok középtávú fejlesztési tervét az alapító szerv, ez esetben a megyei tanács hagyja jóvá. Ennek a törvénynek a szellemében vitatta meg és fogadta el a testület a Csongrád megyei Víz- és Csatornamű Vállalat, a megyei kertészeti, településtisztasági szolgáltató- és temetkezési vállalat VI. ötéves tervét.

A közelmúltban a csongrádi városi tanács népi ellenőrzési bizottságot választott, mert korábban az ellenőrzési feladatokat a szentesi székhelyű Szentes városi-járási és Csongrád városi NEB látta el. A szervezeti és egyéb változások miatt a megye: tanács, Szentes városi-járási NEB-tagnak választotta *Batik Magdolnát, Garai Lászlót, Kovács Gyulánét* és *Papdi Antalt.* Az újonnan választott tagok letették a hivatali esküt.